

Magt, selv om det var fornuftigt at gjøre det. Jeg skal ikke undersøge, om det vilde være fornuftigt eller ikke; men jeg siger bestemt, at Magten dertil er der i alt Fald ikke, og derfor vilde det være uføgt at forsøge paa det.

Lindberg: Ja, jeg kan ikke saae Andet ud af det Foredrag, vi nu hørte, end at det virkelig kommer til at gaae ud over de Danste, naar Forholdet skal vedblive som hidtil. Det er jo nemlig meget let tænkeligt, at der snart kan blive Spektakel igjen i Europa, og naar vi hende Noget til Historien, saa vide vi, at hvor der er Spektakel, der ere Lybsterne gjerne med, og at der altsaa vil blive Spørgsmaal om at kræve Contingentet fra Hertugdømmerne. Men, naar dette skeer, saa er det jo aabenbart, at vi komme til at complete, hvad der paa Grund af denne Udskrivning kommer til at mangle. Forsaavidt det høitærede Medlem fra Holbæk Amts 2. Valgkr. (Tscherning) meente, at dette var saaledes i tidligere Forhold, at det ikke var til at omgjøre, saa, da vi just i dette Dieblik staae i Begreb med at danne en Forsatning for Heelstaten, antager jeg dog, dersom iøvrigt ikke al vor Gjerning i saa Henseende skal være tomt Mundsvær, at den danske Rigsdag dog maa kunne udøve idetmindste nogen Indflydelse paa dette Forhold; men, dersom vi her ville tie stille til dette, saa kunne vore Efterkommere vel med Rette sørge over, at der sad en Rigsdag, der glemte at lukke Munden op i rette Tid.

Tscherning: Jeg troer dog, at vore Efterkommere endnu mere vilde komme til at sørge, dersom der i dette Dieblik sad en Rigsdag, der var tilbøielig til at følge Forslag, der gif løs paa at bryde tidligere indgaaede Forpligtelser.

Lindberg: Jeg har ikke talt om at bryde tidligere bestaaende Forpligtelser, men kun bragt i Erindring, at der nu skal dannes en Forsatning for Heelstaten, og det er Noget, som i dette Dieblik er ganske nyt. Vi skulle vel huske paa, at det hjælper ikke at tale om, hvad der gif forud for Aaret 1848. Dersom 1848 og dets Bevægelser ikke vare komne imellem, da var det en ganske anden Sag; men nu, da de Danste have staaet som Seirherrer over Dyrererne, vilde det dog være altfor galt, dersom vi, istedetfor at have Nytte af Seiren, hver eneste Dag skulde trues med at lide Tab.

Tscherning: Jeg maa dog hertil endnu gjøre den ene Bemærkning, at de Danste vistnok have staaet som Seirherrer over Dyrererne, men ikke over Dyreret; thi dette havde faaet en legitim Besyttelse og Bekræftelse i Overenskomster, som vare tilstede for end den sidste Seir, og det er dette, som gjør vor Stilling vanskelig.

Lindberg: Ja, Vanskeligheden ved vor Stilling skal jeg ikke videre omtale; men det veed jeg, at Rigsdagen skal i hvert Fald ikke indlade sig paa at skabe en ny Vanskelighed, som nødvendig vil indtræde, naar vi give vort Samtykke til, at en saadan Tilstand vedbliver længere. Saamtiget veed jeg iøvrigt, at den danske Hær stod som Seirherre, og at det havde været muligt at forfølge Frugterne af Seiren; men dette skete ikke.

Fischer: Maa jeg tillade mig at spørge, om det er det ærede Medlems Mening, at vi nu skulle negte den her begjærte Udskrivning, eller hvad der er Hensigten med de af ham fremsførte Uttringer?

Lindberg: Hensigten er at gjøre opmærksom paa, at vi, naar vi om et Dieblik komme til at omhandle den 15de § i Grundlovsudkastet — hvilken Gjenstand iøvrigt ikke er bragt paa Bane af mig, men derimod af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) — skulle vel erindre, hvad det har at betyde med dette Fællesskab i Hæren og med Hensyn til Udskrivningen. Det var herpaa, jeg vilde gjøre opmærksom idet jeg ikke vilde lade gaae ubesvaret hen, hvad der herom var anført af den nysnævnte ærede Rigsdagsmand.

Da Ingen mere ønskede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) § 1 (see Anhang Sp. 466.)

vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

2) § 2 (see sammesteds.)

vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

3) § 3 (see sammesteds.)

vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.